

Tartalom

LXIX. évfolyam, 10. szám / 2015. október

SOLYMOSI BÁLINT	A Rózsafüzér Királynője (avagy egy utazó napjai)	3
SZÖLLŐSI MÁTYÁS	Betelgeuse	6
DERES KORNÉLIA	Napon	25
TURCZI ISTVÁN	Üresség (Elégia az elégiáért)	26
POLGÁR ANIKÓ	Orpheusz galériája I. (Alvó szatír); Orpheusz galériája II. (A Nílus); Orpheusz merevedése	28
FELTIZI-VERESS ANDRÁS	Az ellenségem bátyja	31
SOPOTNIK ZOLTÁN	Nagy László/film/medvés/teremtő/Duna; Tar Sándor/film/arc/hiányjel	33
FILIP TAMÁS	Január 26.; Jazz; Városkép	35
SZABÓ MÁRTON ISTVÁN	Nem félsz semmitől	38
VÁRI JÁNOS HUNOR	nekem kéne; Valami tenger	39
Lánccsörgetés (NÉMETH ZOLTÁN és ORCSIK ROLAND levélinterjúja)		40
<i>A szinguláris</i>		
BERKI TÍMEA	Tolmács nélkül (A magyar–román irodalmi kapcsolatok elbeszélései)	53
BÁNYAI ÉVA	Kulturális és textuális átjárások magyar és román prózaszövegekben I. (Metopolisz: egy kortárs román Siniatra)	64
LADÁNYI ISTVÁN	Az „új” paradoxona: avantgárd önmeghatározások (Az Új Symposion délszláv, magyar és világirodalmi tájékozódásai az első nemzedék indulásakor [1965–1968])	71

NÉMETH ZOLTÁN	A posztmodern Közép-Európája, Közép-Európa posztmodernjei (A szingularitás lehetőségességének és lehetlenségének kérdéseiről) 78
SOHÁR ANIKÓ	A pusztába kiáltott szó. Sheri S. Tepper 86
<i>mérlegen</i>	
KOVÁCS KRISZTINA	„The Thrill is Gone” (Németh Zoltán: Kunstkamera) 93
FEKETE J. JÓZSEF	Nicsak, ki beszél? 2.0 (Németh Zoltán: Álnév és maszk) 97
BAKONYI VERONIKA	Korszak-retorika kanonikus képességeket és elbeszélőt keres (Németh Zoltán: A posztmodern magyar irodalom hármassztratégiája) 100
TURI MÁRTON	Poszthumán (t)enyészetek (Nemes Z. Márió: A preparáció jegyében) 106
FÖRKÖLI GÁBOR	Szájszag és népköltészet (Nemes Z. Márió: A hercegprímás elsírja magát) 110
BAKONYI ISTVÁN	Turczi István: Minden kezdet (A beavatás regénye) 115
NEMES Z. MÁRIÓ	A morphé adománya (Megjegyzések Győrffy László Body Farm-ciklusához) 118
ILLUSZTRÁCIÓK	<i>Győrffy László</i> alkotásai a címlapon, az 5., 27., 30., 34., 99., 105., 109., 114., 117. oldalon és a hátsó borítón.

Diákmelléklet

DEBRECZENI ATTILA	„szívére szorítja lélekben maga előtt lebegő magyar Dugonittsát” (Dugonics András Etelkája a 18. század végén)
-------------------	--